בס"ד | ט' ניסן תש"פ

אור דוד

מוקדש לע" הבה"ח דוד	גיליון מספר	יציאת שבת			ת	כניסת שבת		
 צברדלי <mark>נ</mark> ג ז"ל ש <mark>למה זל</mark> מן ושושנה נעמי ה	93	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	צו
		19:38	19:39	19:37	18:35	18:41	18:24	

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

סבי הצדיק יעקב אוחיון ז"ל נפטר לפני 5 שנים והשבת יחול יום פטירתו.חשבתי עליו הרבה השבוע במיוחד לאור הקורונה ורציתי לשתף אתכם במחשבה שזה יחזק אותנו."אנשי אמונה אבדו.."-סבי היה איש אמונה מיוחד.אני זוכר אותו יושב רוב היום בביתו עסוק בלימוד בן איש חי,בקריאת תהלים ותפילה.בעקבות אירוע מוחי עבר ייסורים אך תמיד כששאלת אותו מה שלומו היה עונה:ברוך ה'.חשבתי עליך סבא שבטח בזמן כזה של צרה לישראל ולעולם היית ממשיך בפשטות שלך להתפלל,ללמוד תורה,לקרוא תהלים לרפואת החולים ולהמשיך לומר:ברוך ה'.זה מזכיר לי את סיפורו של רבי נחמן על החכם והתם שהיו חברים טובים.החכם למרות חוכמתו לא היה שמח בחייו לעומת התם וכששניהם קיבלו הזמנה מהמלך התם קפץ על ההזדמנות ועלה לגדולה לעומת החכם שהתחכם וחשב שודאי אין מלך בכלל ובשל כך נתקע בחייו..סבא,כמה האמונה התמימה שלך בבורא עולם טהורה היא!זקוקים אנו לה עכשיו.מחלה מלשון "לחלות",שנזכה לחלות פני א-ל בתפילה להסיר המגפה מעל עם ישראל וכל העולם.נתחזק גם בלימוד התורה, בחסד עם הזולת ובאהבת כל עם ישראל ונזכה השבת-"שבת הגדול" לראות ניסים גדולים,כמו בימים ההם כך בזמן הזה ונחזה בקרוב בשוב ה' לציון ברחמים.בברכת רפואה שלמה וגאולה קרובה.אוהב אתכם!שבת הגדול שלום(-:

דבר בעיתו מה טוב - מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

ָּ' נִיסְרָ: [א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹרב הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ חֲדָשִׁים רָאשׁוֹן הוּא לָכֶם לְחָדְשֵׁי הַשְּׁנְה:ג דַּבְּרוּ אֶל כָּל עֲדַת יִשְׂרָאֵל לַאמֹר בָּעָשֹׁר לַחֹדֶשׁ הַזָּה וְיִקחוּ לָהֶם אִישׁ שֶׂה לְבֵית אָבֹת שֶׂה לַבָּיתדוְאִם יִמְעַט הַבַּיִת מִהְיֹת מִשֶּׁה וְלָקח הוּא וּשְׁבֵנוֹ הַקּרֹב אֵל בִּיתוֹ בִּמִכְסַת נִפָשׁת אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ תָּכֹסוּ עַל הַשֵּׂה:ה שֵׂה תָמִים זָּכֶר בֵּן שָׁנָה יִהְיֶה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת (עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים)

(פסוקים ב וְ-ג)

ַכַח וַיֵּלְכוּ וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִּנָּה יְהנָה אֶת מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כֵּן עָשׂוּ:

(כנ"ל)

סו בַּיּוֹם הָצֵשִׂירִי נָשִׂיא לִבְנִי דָן אֲחִיעֵזֶר בֶּן עַמִּישַׁדָּי: סז קרָבָּנוֹ קצֵרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקלָה מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שָׁבְעִים שֶׁקל בְּשֶׁקל הַקֹּדֵשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה:סח כַּף אַחַת צֵשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קטֹרֶת: סט כַּּר אֶחָד בֶּן בָּקר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׁ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: ע שְׁעִיר עִוּים אֶחָד לְחַפָּאת: עא וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנִים אֵילִם חֲמִשְׁה עַתָּדִים חֵמִשָּׁה כְּבָשִׂים בָּנֵי שָׁנָה חַמִשָּׁה זֵה קרִבַּן אֲחִיעֵזֵר בֶּן עַמִּישַׁדָּי:

(ע"פ שמות מ,יז ובמדבר ז,א) (ע"פ שמות מ,יז ובמדבר ז,א)

ל"א ניסן: ג וַיּאמֶר יְהנָה אֶל יַצַקֹב שׁוּב אֶל אֶרֶץ אֲבוֹתֶיך וּלְמוֹלַדְתֶּך וְאֶהָיֶה עַמֶּךְ:ד וַיִּשְׁלַח יַצַקֹב וַיִּקְרָא לְרָחֵל וּלְלֵאָה הַשְּׁדֵה אֶל צֹאנוֹ: ה וַיֹּאמֶר לְהָן רֹאֶה אָנֹכִי אֶת פְּנֵי אֲבִיכֶן כִּי אֵינֶנּוּ אֵלַי כִּתְמֹל שִׁלְשׁם וֵאלֹהֵי אָבִי הָיָה עִּמְדִיו וְאַתֵּנָה יְדְעָקִן כִּי בְּינֶלְ הָצֹאן וְהָחֵלְף אֶת מֵשְׂכֵּרְתִי צֵשֶׁרֶת מֹנִים וְלֹא נְתְנוֹ אֱלֹהִים לְהָרֵץ עַמְּדִי וֹחָאָם כֹּה יֹאמֵר נְקִדִּים יִהְיֶה שְּׁכָרֶך וְיָלְדוּ כָל הַצֹּאן נְקִדִּים (אָם כֹּה יֹאמֵר צְקִדִּים יִהְיֶה שְּׁכָרֶך וְיָלְדוּ כָל הַצֹּאן עְקִדִּים: ט וַיַּצֵּל אֱלֹהִים אֶת מִקנֵה אֲבִיכֶם וַיִּתֶּן לִייִ וַיְהִי בְּעַתְיַחֵם הַצֹּאן וָאֶשֶׁא עֵינֵי וָאֵרֶא בַּחֲלוֹם וְהָנֵּה הָעַתִּדִים הָעֹלִים וְהָנֵּה בְּעַתִּדִים הָעֹלִים בְּלֹב וָאֹמֶר בְּלָב נָאֹמֶר בְּלֵב נָאֹמֵר בְּיִבּים וֹהְנָה אָנִי בְּיִהְים וּבְרָבְיִם וּבְרָבִים וּבְּתְלִים בְּלְנִים עַל הַצֹּאוֹן עֵקְדִּים וּבְרָבִים וּבְרָבִים וּבְרָבִים וּבְרָבִים וּבְלִים עַל הַצִּאוֹן רְחָלִים עַל הַצִּבּים וּבְרָת לִי שִׁם נֵדֶר עַתָּה קּוּם צֵא מִן הָאָבוּן וְשָׁת נָשֵׁר אָשֵׁר לָבָן עֹשֵׁה בְּצִיל עַלְהִים מַאָּבִינוּ לְנִוּ הָנִי מְבָּרִינוּ וְעָתָה כֹּל אֲשֵׁר אָמֵר מֻלְבִינוּ וְלְאָר רָכְשׁׁ מִּבְּיִנוּ וְלָב, בְנִים בְּל הַעִּבְרִים בִּים מָאָבִינוּ לְנִוּ בְלְנִי בְּלְ מִקְבָּוּ וְיִשְׁר בְלָבים אְלֹבוֹ וַיִּשְׁר בְיִבּים בְּבִּית אָבִינוּ וְעָבְּב לְיִשְׁר בְּיִבְים בִּיבְּים מָאָבִינוּ לְנִוּ הְנִבּינוּ וְעָבְּר בְּיִבּים בְּיִבְיּבְי בְיִים בְּלְב בְיִּשְׁ בְּיבְים בְּבְּבְיוּ וְבְעָב בְּיבּים בְּיבְיוּ בְּיִבּים בְּבִים בְּיבְים בְּיבִים בְּבִים בְּיבְים בְּיבְים בְּבִים בְּיבִים בְּיבְים בְּיבְּבְים בְּבִים הְיבִּבּים בְּבִּים בְּבְים בְּבִים בְּיבְים בְּיבְים בְּבִים בְּבִים בְּיבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְים בְּבִים בְּבִּים בְיבִים בְּבְּבְים בְּבְיבְים בְּבְיבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְּבְים בְּבְּיבְים בְּבְּים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְ

אֶל יִצְחָק אָבִיו אַרְצָה כִּנָעַן: יט וִלָבָן הָלַך לִגִּזֹז אֶת צֹאנוֹ וַתִּגִּנֹב רָחֵל אֶת הַתִּרָפִים אֲשֶׁר לְאָבִיהָ:כ וַיִּגִּנֹב יַעֵקֹב אֶת לֵב לָבָן הָאֵרַמִּי עַל בִּלִי הָגִּיד לוֹ כִּי בֹרֵחַ הוּא: כא וַיִּבְרַח הוּא וְכֶל אֲשֶׁר לוֹ וַיָּקם וַיַּעֲבֹר אֶת הַנָּהָר וַיָּשֶׂם אֶת פָּנָיו הַר הַגִּלְעָד: (בראשית לא,ג-כא) (ע"פ במדבר רבה כ,יב וסדר הפסוקים ורש"י פסוק כג)

הקדמה לספר הזוהר - רבי יהודה לייב הלוי אשלג זצוללה"ה.

יח) ויחד עם זה, מיושבת קושיא ה' שהקשינו, איך אפשר שמנצחי תצאנה פעולות בלתי נצחיות הוות ונפסדות. ובהמתבאר מובן, כי באמת כבר יצאנו מלפניו. כראוי לנצחיותו, דהיינו בריות נצחיות בכל השלמות, ונצחיותנו זו, מחייבת בהכרח, שקליפת הגוף הניתנה לנו רק לעבודה תהיה כלה ונפסדת, כי אם היתה נשארת בנצחיות ח"ו אז היינו נשארים נפרדים ח"ו מחי החיים לנצח. וכבר אמרנו באות י"ג שצורה, זו של הגוף שלנו, שהוא הרצון לקבל אך לעצמו, אינה נמצאת כלל במחשבת הבריאה הנצחית, כי שם אנו עומדים בצורתנו של מצב הג'. אלא שהיא מחויבת לנו במציאות הב', כדי לאפשר לנו לתקנה כנ"ל. ואין לשאול כלל על מצב שאר בריות העולם, חוץ מהאדם, משום שהאדם הוא מרכז כל הבריאה, כמ"ש להלן (באות ל"ט) וכל שאר הבריות אין להן חשבון וערך של כלום לעצמן זולת באותו השיעור שהן

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, צו ל"ה ע"ב.

קצב) כתיכ ה' אלקי וכו': כתוב, ה' אלקי אתה ארוממך אודה שמך כי עשית פלא עצות מרחוק אמונה אמן. מקרא זה העמידוהו. ה' אלקי אתה, היינו, שצריך האדם להודות להשם הקדוש, ולשבחו על הכל. ומאיזה מקום השבח שלו. הוא כמו שהעמידוהו. וכאן הוא מהעמוק מכל, שהוא כתר, שכתוב כי עשית פלא, פלא, פירושו כמו שכתוב, ויקרא שמו פלא, שהוא כתר. וכבר למדנו את זה עצות מרחוק, עצות הוא כמו שאתה אומר פלא יועץ דהיינו בינה שנקראת עצה. מרחוק, יועץ דהיינו בינה שנקראת עצה. מרחוק, כמ"ש, מרחוק ה' נראה לי, וכתוב ממרחק תביא לחמה, שפירושו חכמה, אשר עצות,

קצג) אמונה אמן: היינו כש"א, אל אמונה ואין עול. והעמידוהו, אמונה היא

בלילה, דהיינו מלכות שנקראת לילה נקראת ג"כ אמונה, כמ"ש ואמונתך בלילות, וכתוב, חדשים לבקרים רבה אמונתך, שהוא מלכות. ועתיד הקב"ה לטהר את ישראל מעונותיהם, כמ"ש וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם. ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "אבשלום" (שמואל-ב' פרקים יד-טז) מקבילה ל-צו על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

> א. אכן בגדים כבשה האשה ובאה כפני המכך בחוכמה

> > ב. מה כל הארץ עשו כשלפני המלך עברו

שהיא בינה, מקבלת ממנה.

ז. כאן יואב הכך כהביא את אבשכום שברוז

ד. אכן בגדים כבשה האשה ובאה כפני המכך בחוכמה

> ה. מה ככ^ר הארץ עשו כשכפני המכך עברו

ו. כאן יואב הכך כהביא את אבשכום שברוז

> לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com פתרונות לגליון הקודם אבֹּישֹּׁי, בֹת שֹּבֹעַ, גֹגַ, דֹבֹר הֹ', הֹכֹּך, ויאגֹשׁ

שבת שלום

מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן אילנה, אריאלה אילת בת אילנה, לרפואת חיים דב בן ציפורה, גבריאל בן אלישבע חפצי. לזרע בר קיימא: יפית חיהבת יהודית, חיים חי בן אבלין יהודית. ולרפואת כלל חולי עמו ישראל. לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח לכתובת:

guy.zwerdling@gmail.com